

РЕШЕНИЕ

№ 37886

гр. София, 16.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 20.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9011** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 84, ал. 3 във вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 във вр. чл. 8 и чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на З. А. Ф., [дата на раждане] в С., гражданка на С. с ЛНЧ [ЕГН] чрез Адвокат Т. Л. - Софийска адвокатска колегия, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, против Решение № 52-ОК/01.08.2025г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС на Република България, с което последният на основание чл.76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, с рег. № УП 23614/16.07.2025 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при МС (ДАБ-МС), депозирана от жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с приложимия материален закон, при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, което е довело до необоснован и незаконосъобразен извод, а именно че не са налице предпоставките за допускане до производство за предоставяне на международна закрила. Иска се решението да бъде отменено и съдът да присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят З. А. Ф., чрез АДВ. Т. Л. – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът Интервюиращ орган при ДАБ при МС на Република България – редовно призован, се

представява от юрк. П.. Юрисконсулт П. счита решението за правилно и законосъобразно, а жалбата за неоснователна. Жалбоподателката не е представила нови доказателства, позовава се на обстановката в С.. Интервюиращият орган е изследвал справка от 30.07.25 г., която към момента на подаване на молбата е била актуална. Чужденецът е напуснал държавата си на произход при управлението на Б. А. през м.08.24 г., а сега има друго управление. Има ново становище на ВКБООН от 26.06.25 г., бил е представител от ВКБООН в С. и е успял да види обстановката там. Счита, че интервюиращият орган, спазвайки материалния закона е постановил едно правилно и законосъобразно решение.

СГП – редовно уведомена, явява се прокурор К..

Прокурорът счита че решението е правилно, поради което моли съдът да отхвърли жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първоначално З. А. Ф. е депозирала молба за международна закрила

№ ОК-13-1481 от 08.08.2024 г. на РПЦ - [населено място] до Председателя на ДАБ - МС. С решение № 792 от 22.01.2025 г. на председателя на ДАБ - МС на чуждата гражданка е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е връчено лично на упълномощената от молителката адвокатка на 24.01.2025 г. Чуждата гражданка е обжалвала административния акт и с решение № 10490 от 26.03.2025 г. на Административен съд - София - град (АССГ), I отделение, 20 състав е отхвърлил жалбата като неоснователна, С решение на Върховен административен съд (ВАС) № 6113 от 06.06.2025 г. е оставено в сила решение № 10490 от 26.03.2025 г., постановено по адм. дело № 1012/2025 г. ,по описа на Административен съд - София - град (АССГ). Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

В последващата молба З. А. Ф. заявява, че не желае да се върне в С., тъй като ноторно известно било, че ситуацията в страната ѝ на произход е влошена. Посочва, че след свалянето на режима на Б. А., властта била взета от движението „Х. Т. аш-Ш.“, преди това подразделение на „Ал К.“. Твърди, че въпреки обещанията им за по-добра С. в момента размириците продължавали и никой не можело да предвиди как ще се развият събитията в С.. По думите ѝ единственото сигурно нещо било, че от всеки конфликт най-потърпевшите и безпомощни били представителите на цивилното население. Посочва, че поради обстановката в С., евентуалното ѝ завръщане там ще застраши пряко нейните неотменими права, като правото ѝ на живот и свобода ще бъде изложено на риск от тежки посегателства.

На основание чл. 76а от ЗУБ, АО преценил последващата молба за международна закрила, съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, като недопустима, защото подадената последваща молба за международна закрила жалбоподателят не е представил никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход и това е преценено по реда на глава шеста, раздел III. Съгласно чл. 76б, ал. 1 в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. В изпълнение на разпоредбите на ЗУБ, със съобщение с рег. № УП 23614/16.07.2025 г. чуждата гражданка е била уведомена, че има право да представи писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждането на предварителната процедура по допустимост. Връчени са ѝ и указания за реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на

чужденците подали молба в Република България на майчиния ѝ арабски език. При подаването на последващата си молба за закрила и в посочения в съобщението срок, както и към момента на постановяване на настоящото решение, от страна на молителката не са предоставени никакви писмени доказателства имащи отношение към бежанската ѝ история.

Тъй като става въпрос за последваща молба за международна закрила, то обект на изследване за приложението на материалния закон, според АО, се ограничава до наличието на въобще нови обстоятелства, сочени от търсещата закрила, на второ място - съществеността на тези обстоятелства относно личното ѝ положение или държавата ѝ по произход и на трето - преценката на тяхната основателност въз основа на представените писмени доказателства. След запознаване с молбата на сирийската гражданка било видно, че тя не е представила никакви нови доказателства имащи отношение към нея или към бежанската ѝ история. Относно мотивите на молителката да получи международна закрила в Република България, въз основа на това, че в момента ситуацията в страната ѝ на произход е влошена, същите според АО, не обуславяли правни доводи, чужденката да бъде допусната до последваща регистрация. Липсата на основания за чуждата гражданка да бъде допусната до последваща регистрация се потвърдили и от решение № 792/22.01.2025 г. и решение № 10490/26.03.2025 г. на АССГ.

В приложената по административната преписка справка за актуалното положение в С. с вх. № МД-02-373/03.07.2025 г., изготвена от Дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС не се откривала информация, за съществено влошаване във външно и вътрешнополитическата обстановка в страната: На 29 март 2025 г. А. ал Ш. обявил сформирането на преходно правителство, съставено от 23-ма министри от различен етнически и религиозен произход, включително представители на алауитски, християнски, друзки и кюрдски общности. На поста министър на социалните въпроси и труда е назначена жена, а преходното правителство няма министър-председател и се очаквало Ал Ш. да ръководи изпълнителната власт в ролята си на временен президент. Правителството е доминирано от министри, свързани с „Х. Т. ал Ш.“, но включва и министри, служили в правителството на А. преди 2011 г.

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 26 юни 2025 г., се посочва, че към 26 юни 2025 г., считано от 8 декември 2024 г., около 628 029 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. С това общият брой на сирийските граждани, които са се завърнали в С. от началото на 2024 г., става 988 869 души, като тази цифра е изчислена въз основа на триангулация от данни от С., Турция, Л., Й., И., Е. и други държави. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на Работната група за вътрешно разселени лица, към 26 юни 2025 г. (считано от 8 декември 2024 г.) 1 513 861 милиона вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си.

С оглед на съдържащата информация, изложена по-горе относно актуалната ситуация в държавата на произход на търсещата международна закрила били налице безспорни данни, че в страната обстановката е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за населението.

Било възможно жалбоподателката да се установи на територията на С. където е живяла, като същевременно, би могла да се ползва спокойно от закрилата на официалните власти. Въпреки че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. Предвид посочените обстоятелства се установило, че не са налице данни в С. да съществува реален риск сирийската гражданка да бъде изложена на реална опасност от тежки посегателства, като може спокойно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да

се очаква да се установи там.,

Предвид наличието на отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут в предходното административно производство, потвърден от съответните съдебни инстанции, можело да се приеме, че с така подадената си настояща молба с вх. № УП 23614/16.07.2025 г., в която липсва формирането на непосредствено относими и значими за положението на молителката аргументи, тя се извършвала единствено с цел - опит за формулиране и представяне на обстоятелства позволяващи допускането до производство на последваща молба по ЗУБ, с цел узаконяване на нелегалния престой на чуждата гражданка.

Вземайки предвид, че в горепосочената последваща молба на жалбоподателката не се позовавали никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното ѝ положение или относно държавата ѝ по произход, същата е приета за недопустима.

Предвид изложеното и на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците, ответникът не допуснал последваща молба с вх. № УП 23614/16.07.2025 г. от жалбоподателката до производство за предоставяне на международна закрила.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове/. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а ЗУБ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. В чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна

закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила. В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила рег. № № УП 23614/16.07.2025 г.

Според легалното определение на § 1 т.6 от ДР на ЗУБ „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсец международна закрила молба представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила). С оглед разпоредбата на чл. 76б от ЗУБ интервюиращия орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила, без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, следва да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращият орган в този срок не вземе решение по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила.

Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се провежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 - Последваща молба от Директивата - когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба

в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглеждането или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, б. „г“ първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледана, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, б. „г“. Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че той не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че в страната на произход на молителя, не е наличен въоръжен конфликт при който насилието да е толкова високо, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територията.

Представените в последващата молба на молителя факти и обстоятелства правилно не са приети за нови, че са от съществено значение, за положението в страната му на произход, тъй като от приложената по преписката справка за състоянието на Р. Турция, която е официален документ не се установяват нови обстоятелства от съществено значение, включително и за личното положение на жалбоподателя.

Съдът намира за основателен изводът на административния орган за недостоверност и непоследователност на твърденията на жалбоподателя относно наличието на опасност за неговия живот във връзка със заявената от него различна сексуална ориентация.

В разпоредбата на чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата

му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. А. Ф., [дата на раждане] в С., гражданка на С. с ЛНЧ [ЕГН] чрез Адвокат Т. Л. - Софийска адвокатска колегия, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, против Решение № 52-ОК/01.08.2025г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС на Република България, с което последният на основание чл.76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, с рег. № УП 23614/16.07.2025 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при МС (ДАБ-МС), депозирана от жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.